

İnanç, ibadet ve modernizm

Modern yada çağdaş diye nitelendirilen bazen tüm insani değerlerle savaş halinde olan yaşam şekli asla “Modernizm” olarak adlandırılıp tüm gezegenin zorunlu uygulama alanı olarak sunulamaz. Maneviyattan yoksun, ibadet, aile, ahlak kavramları ve uygulamalarından uzaklaştırılan birey, toplum ve uluslar yalnızca batı değerleri, yaşam ve kültür uygulamalarının modern yaşam ve düşünce olduğu tek yönlü mecburi istikamette yönlendiriliyorlar.

İslami yaşam ve uygulamasında ibadet, İlahi emre uymak, boyun eğmek, itaat etmek, Allah’a saygı göstermek ve O’nun bize verdiği sayısız nimetlere karşı şükran borcumuzu yerine getirmektir. Kulun Allah’a yönelmesiyle, manevi bir iletişime geçmesi, kulluğunu beden ve gönül diliyle ifade etmesidir. Kısaca Allah’ın rızasını kazanmak amacıyla yaptığımız bütün iyi davranışlar, az veya çok hepsi ibadet kapsamındadır.

İbadet, dinin özünü oluşturan inanç esaslarından sonra, ikinci önemli halka olup, özellikle namaz ibadeti, imanın en önemli göstergelerinden birisidir. Dua ise, ibadetlerin özüdür. Allah (c.c.) , Peygamberimiz vasıtasıyla bizlere hitaben : “(Ey Habibim!) De ki: Sizin duanız (ibadetiniz) olmazsa, Rabbim size ne diye değer versin” buyurmaktadır.

Alkame (r.a) başından geçen şu olayı anlatır. Mü’minlerin annesi Hz. Aişe’ye : “Ey mü’minlerin annesi! Resûlüllah’ın (s.a.v) ibadeti nasıldı? Sadece belli bir güne ve zamana tahsis ettiği bir şey olur muydu?” diye sordum. Hz.Aişe (r.a) bana şu cevabı verdi : “Hayır! Onun ameli devamlıydı.”

Buluğ çağından itibaren, sahip olduğumuz emaneti gerçek sahibine teslim edinceye kadar, ibadetlere devam etmemiz gerekir. Bu görev, sadece belirli günlere, saat ve dakikalara indirgenmemeli, bilakis ölüncüye kadar, hayatımızın her anını kapsamalıdır. Her insan, misafir olduğu bu geçici dünyada çetin bir imtihanadadır. Bu imtihanı kazanmak, ancak ibadette devamlı olduğu sürece mümkün olacaktır. Mü’min, kıldığı namazların her rekâtında Fatıha Suresi’ni okurken: “(Ey Rabbimiz!) Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz” diyerek, kulluğunu itiraf etmekte ve daima ikrarını yenilemektedir.

Sahabeler, ibadete düşkünlüklerinden dolayı bir vakit namaz kılamamayı kendileri için helâk sebebi sayarlardı. İnsan, beden ve ruhun bileşiminden meydana gelmiştir. Bedenimizin sürekli olarak yemeye, içmeye ihtiyacı olduğu gibi, ruh ve gönül dünyamızın da kesintisiz ibadet, Salih amel ve duaya ihtiyacı vardır. Oysaki bedeni ihtiyaçlarımızda kesinti, ara verme, usanma, bıkkınlık hissetmezken, ruhumuzun gıdası olan ibadetlerde tembellik yapılmakta ve mazeretler üretilmektedir.

Hâlbuki devamlı ve ihlâslı bir şekilde yapılan ibadetler, imanımızın güçlenmesini; kalbe Allah sevgisi ve saygısının yerleşmesini sağlar. Bu sayede ruh ve gönül dünyamız huzura erer, kalbimiz ve zihnimiz şeytanî duygu ve düşüncelerden, azalarımız günah kirinden arınmış olur.

Modern yaşamın realitesi, uygulaması ve doğal olarak oluşan algısı ile analizi farklı sonuçlar vermektedir. Uç bir örnek tıp olarak baktığımızda modern tıp diye mi algılamamız gerekiyor yoksa kimyasal tıp mı diye nitelemek gerekmektedir. Doğal olan her şeyi ret ve yok etme alışkanlıklarımız bize geçici, suni bir rahatlama ve zaman kazandırırken gerçekçi, doğal yaşam ve uygulamalardan hızla uzaklaştırmaktadır. Ben günümüzün modern tıp algısını, çağdaş sorun çözücü mü yoksa sorun erteleyen doğal her şeyi ret eden kimyasal tıp mı diye sorguluyorum. Sorgularken ikisini de ret etmeden pozitif ve negatif yanları ile değerlendirmeye çalışıyorum. Aksi takdirde çok büyük oranda batı toplumlarının üretip tüm gezegenimizi devasa kapital güçleri, reklam, tanıtım, politik yaptırımları ile işgal ettikleri zihinlerimizin esaretinin etkisinde kalıyoruz.

İbadetlerimizde samimi ve devamlılığı olan bir yaşam sürdürdüğümüzde bize, başka toplumların aralıksız ihraç etmeye çalıştığı kendi inanç, kültür, değer ve kavramlarının etkisinde kalmadan suni, yapay bir yaşam yerine gerçek ve doğal yaşamın imanlı tat ve hazını yaşamış oluruz.

İbadetler sayesinde kişi, ihsan, ihlâs ve takva sahibi, örnek bir insan haline gelir. İbadetteki devamlılık da, kulun samimiyetini ve Allah'a olan bağlılığını gösterir. İbadetlerdeki ihmal ise, Yüce Yaratıcı ile kurulan bağı zayıflatır. Kişiyi kötülöklere açık hale getirir. Bu nedenle, kulluğun ebediyete uzandığı çizgide, ibadetlerde devamlılık büyük önem arz etmektedir, modern tıp doğal yaşam ve gerçekleri yok etmeye çalışarak kimyasal tıp bilimi algısını bende oluşturdu. Objektif bakış açısıyla baktığımızda medikal yada diğer tüm tıp cihaz, araç ve gereçleri ile ilaçların tamamına yakını batı toplumları tarafından üretilip bizlere tüketici olma

rol ve mecburiyeti verilirken büyük kazanç elde eden kapitalist çarkları durmaksızın dönmeye devam eder. İbadetli yaşam ve uygulama da modern diye önümüze konulan her şey var, olmayan sadece bizleri yanlış ve yanlış yöne sevk eden kötü niyet ve amaçlı rehberlerimizdedir. Onlar her şeyi toplum bilimcilerine projelendirip uygulamaya koyarlar, yani rehberlerimiz bizi modern, çağdaş uygar dünya yolculuğu adlı gemiyle batı toplumları inanç, kültür, değer ve kavramlarının olduğu yalnız onlara ait bir dünya amaçlı yolculuğa çıkarırlar. Düşündükleri bu dünya için bizimde onların değerleri ve yaşam kültüründe olmamız zorunludur. Bu çağdışı, yobaz ve gerici zihinlerin projesinde Müslümanların hızla inançlarından, ibadetlerinden uzaklaşıp yaşam biçimlerinin değişmesi lazımdı buna da modern yaşam dendi ki proje tutarlı olsun.

Aziz dostlarım hiç düşünmez miyiz İslami yaşam kadar tüm insani değerleri içinde taşıyıp yaşatan bir yaşam biçimi var mıdır? Evrensel değerler derler, yalnız kendi değerlerini empoze ederler, hangi ırk, din kültür ve yaşam şeklinde olursa olsun tamamı, batılılar ve onların ayak takımına göre gerici, yobaz, çağ dışılıktır. Gezegenimizin neresinde yaşarsa yaşasın eğer batı değerleri, yaşam şekli, inanç ve kültürünü yaşayıp yaşatmıyorsa o birey, toplum ya da ulus her türlü eleştiri ve aşağılanmaya istinasız maruz kalmaya mahkûmdur.

Ortaçağın karanlık dehlizlerinde kalmış gerici yobaz ve çağdışı bu düşüncenin uygulayıcıları, dünya denilen gezegende yaşayan tüm, birey toplum ve ulusların ortak paydaş olduklarını anlayıp kavrayamazlar, algılayıp uygulamaya koydukları tek sistem ve yön batıdır. Bizler yani Müslüman akademisyen, yazar, gazeteci, entelektüel insanlar, hiç birimizin bu kirli savaş ve beyinleri körelmiş, zihinleri paslanmış insanlar ve ideolojileri ile kavgası veya düşmanlığı yok.

Bizler sadece değerlerimiz, kültürümüz, yaşam şekillerimiz ve en önemlisi de inançlarımıza sahip çıkıp onları korumak mücadelesini veriyoruz. Bunun da tek yolu inançlarımızı teoride bırakmayıp pratikte de yaşamak ve yaşatmaktır.